

درس هفتم:

با جانشینی سازی، راحت تر و نویسیم

نحوه خواندن و خواندن مجدد
دستگاه از دستگاه

و سلسله ای از سلسله
کارهای انجام دادن

و غیره

و غیره زنگ ها ساده تر
برای ما فهمی دارند و غیره کتاب ها

تلخیل بخوبی را کنند تا خوانند و غیره من که در

من شود و پس از آنها همچنان که از آنها خواهیم شد

لذت گیریم

در مجموع کلیه این

که وقت از اتفاقات

هست

و همچنان

یا کافی با این

و همچنان

که وقت از اتفاقات

هست

باجانشین‌سازی، راحت‌ترین‌ویسیم

استفاده از روش‌های متنوع نوشتمن، فضای متفاوتی را به کلاس نگارش داده بود. معلم، روش‌های جدید را آموزش می‌داد و دانش‌آموزان، فعالانه کار نوشتمن را دنبال می‌کردند.

معلم، تلاش داشت با آموزش روش‌های مختلف، نوشتمن را برای دانش‌آموزان راحت‌تر کند، او از روش‌های ساده، اما کاربردی بهره می‌گرفت. معلم در ادامه کار و بدون آنکه به تعریف و توضیح روش پردازد، از دانش‌آموزان خواست نوشتمن زیر را با دقّت بخوانند:

◀ «عزیز من، باید بتوانی به جای یک سنگ نشسته، دوران گذشته را که توفان زیستن با تو گذرانیده، به تن حس کنی. باید بتوانی یک جام بشوی که وقتی افتاد و شکست، لرزش شکستن را به تن حس کنی! دانستن سنگ بودن یک سنگ، کافی نیست؛ مثل دانستن معنی یک شعر است. گاه باید در خود آن قرار گرفت و با چشم درون آن به بیرون نگاه کرد و با آنچه در بیرون دیده شده است، به آن نظر انداخت.»

(حرف‌های همسایه) ◆

معلم، پس از خواندن نوشتمن، به دانش‌آموزان گفت: «نوشتمن ای که خواندیم، موضوع درس این جلسه را نشان می‌دهد.»

شیوه دیگری که برای تقویت ذهن و آسان‌سازی نوشتن، مفید است؛ روش «جانشین‌سازی» است. یعنی هرگاه موضوعی برای نوشتن درباره موجودات یا اشیا داده شد؛ ما چیزهای دیگر یا خودمان را به جای آن موضوع بگذاریم و از زبان خود یا دیگری درباره آن بنویسیم.

در سخنان «نیما یوشیج» هم برهمنی شیوه تأکید شده است: «باید بتوانی یک جام بشوی که وقتی افتاد و شکست، لرزش شکستن را به تن خود حس کنی!». مثلاً اگر موضوع نوشتن «پنجره کلاس» باشد، هر کدام از ما خودمان را جای آن قرار دهیم و بنویسیم؛ اگر من پنجره کلاس بودم ... یا گاهی با آوردن «اگر»، راه جدیدی باز کنیم و فرصت تازه‌ای به فکر و خیال خود بدهیم و بنویسیم :

◀ اگر خورشید بودم ...

◀ اگر کوه بودم ...

این شیوه نگریستن به موضوع و آماده‌سازی ذهن برای بهتر نوشتن، باعث می‌شود که ما عواطف و احساسات خود را به سادگی بتوانیم، بیان کنیم و فرصت آفرینش بیشتری به ذهن و خیال خود بدهیم و تخیل خودمان را با پدیده‌ها همراه کنیم و از این راه، خود را به دنیای آن نزدیک سازیم.

علم در ادامه به دانش‌آموزان گفت: «اکنون از شما می‌خواهم به متن دیگری توجه کنید. در این نوشه، نویسنده، می‌خواهد ویژگی‌های «کتاب» را به ما بشناساند ولی به جای اینکه مستقیماً به خصوصیات کتاب بپردازد، در ذهن خود، کتاب را به جای انسان نشانده و سپس آن را با ویژگی‌های انسانی، این گونه معرفی می‌کند»:

◀ «بعضی از کتاب‌ها ساده لباس می‌پوشند و بعضی لباس‌های عجیب و غریب و رنگارنگ دارند. بعضی از کتاب‌ها برای ما قصه می‌گویند تا بخوابیم و بعضی قصه می‌گویند تا بیدار شویم بعضی از کتاب‌ها شاگرد اول می‌شوند و جایزه می‌گیرند بعضی مردود می‌شوند و بعضی تجدید؛ بعضی از کتاب‌ها تقلیل می‌کنند... بعضی از کتاب‌ها پر حرف‌اند، ولی حرفی برای گفتن ندارند و بعضی ساکت و آرام‌اند، ولی یک عالم حرف گفته‌ی در دل دارند ... بعضی از کتاب‌ها دو قلو یا چند قلو هستند. بعضی از کتاب‌ها پیش از تولد می‌میرند و بعضی تا ابد زنده هستند».

◆ (بی بال پریدن)

فعالیت‌های نگارشی

کدام یک از متن‌های زیر، با موضوع این درس (توصیف به روش جانشین سازی)، تناسب بیشتری دارد؟ دلیل انتخاب خود را توضیح دهید.

الف) «هنوز در جست وجوی نشان امید بخشی، زیرچشمی به کنده کاری چهره اش نگاه می کردم که گفت: «به مسافرخانه رسیده ایم.» از دریچه‌ای به این پناهگاه وارد شدیم و از طریق یک راهرو داخل محوطه کوچکی شدیم که به نظرم به قبرستانی هموار شبیه بود. این مهمانخانه به نظر من، ملالت انگیزترین درختان، اندوهبارترین گنجشکان، پریشان‌ترین گربه‌ها و دلگیرترین اتاق‌ها را داشت.»

(آرزوهای بزرگ)

ب) «سقا دلش برای کوزه شکسته، سوخت و با همدردی گفت: از تو می خواهم در مسیر بازگشت به خانه ارباب به گلهای زیبای کنار راه توجه کنم. در حین بالا رفتن از تپه، کوزه شکسته، خورشید را نگاه کرد که چگونه گلهای کنار جاده را گرما می بخشد و این موضوع کمی او را شاد کرد. اما در پایان راه باز هم احساس ناراحتی می کرد. چون باز هم نیمی از آب نشست کرده بود. برای همین دوباره از صاحب‌شی، عذرخواهی کرد. سقا گفت: من از ترک تو خبر داشتم و از آن استفاده کردم. من در کناره راه گلهایی کاشتم که هر روز وقتی از رودخانه بر می گشتمی، تو به آنها آب داده‌ای.»

(هدنه داستان کوتاه)

پ) سنگی بودم بر سر راهی، هر کسی که به من می رسید، لگدی به من می زد و زور و قدرت خود را به من نشان می داد. گاهی هم مرا زیر پا می گذاشتند و عبور می کردند. تا اینکه روزی، یک چیز غول پیکری با سروصدایی هراس انگیز به طرف آمد و مرا در میان انبوهی از سنگ و خاک و شن، بلند کرد و بر پشت چیزی سرازیر کرد. دردی سنگین تمام بدنم را فراگرفت. ساعتی در زیر خرواری از سنگ و شن گذشت. فقط این اندازه فهمیدم که مرا به جایی می برنند. حس عجیبی داشتم. تمام خاطرات گذشته‌ام را مرور کردم. هیچ کدام مثل این، نبود.

(مؤلفان)

یکی از موضوع‌های زیر را انتخاب کنید و درباره آنها متنی بنویسید.

◆ اگر معلم نگارش بودید

◆ پروانه‌ای هستید که در تاریکی شب، شمعی روشن پیدا کرده‌اید

◆ قطره بارانی هستید که از ابری چکیده‌اید

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

نوشته خود یا یکی از دوستانتان را، بر اساس معیارهای زیر، نقد کنید و نتیجه برسی را بنویسید.

سنجه‌های ارزیابی :

- ♦ داشتن پیش‌نویس؛
- ♦ داشتن پاک‌نویس (رعایت نشانه‌های نگارشی، نداشتن غلط املایی، توجّه به درست‌نویسی و حاشیه‌گذاری)؛
- ♦ رعایت طبقه‌بندی ذهن و نوشته (آغاز، میانه و پایان)؛
- ♦ بهره‌گیری از شیوه جانشین‌سازی و انتقال حس کسی یا چیزی که به جایش سخن گفته می‌شود؛
- ♦ شیوه خواندن.

نتیجه برسی و داوری

◆ من لوازم مدرسه را خریدم.

◆ من لوازمات مدرسه را خریدم.

جمله اول، درست است؛ زیرا لوازم جمع است و نباید آن را دوباره
جمع بست.

◆ جمله‌های زیر را ویرایش کنید:

◆ تمام امورات تحصیلی را خودش پیگیری می‌کند.

◆ او در مراسمات رسمی، خوب سخنرانی می‌کند.

به دو تصویر زیر با دقّت نگاه کنید؛ درباره تفاوت آنها بیندیشید و هر یک را در نوشته‌ای جداگانه توصیف کنید. معیار سنجش نوشته‌های شما تشخیص دوستانتان است. یعنی زمانی که نوشته‌هایتان را در کلاس می‌خوانید، آنها باید تشخیص دهند، هر نوشته مربوط به کدام تصویر است.

